

Forog az ember gyomra és nem kap levegőt, fuldoklik az európai politika ostobaságától, képviselőinek közepszerűségétől és jellemtelenségétől. Az ember néha azt érzi, hogy nincs is remény, mert benne ülünk egy olyan csónakban, ahol körülöttünk mindenki idióta, vagy legalábbis annak tettei magát – mondta a PestiSrácok.hu-nak adott évzáró nagyinterjúban Kövér László, az Országgyűlés elnöke.

Kövér, aki egyben a Fidesz választmányát is irányítja, beszélt a világot rossz irányba húzó érdekekről és az Egyesült Államok felelősségéről is, amiért Káin szerepét betöltve a második világháború küzdelmeit vívja tovább, ahelyett, hogy az emberiség jövőjét szem előtt tartva egy jobb világrend kialakulását segítené. A házelnök a múlt heti kijelentése nyomán kialakult „genderlázadásról” megjegyezte: Aki azt gondolja, hogy a gyermekvállalás fontosságának hangsúlyozása már önmagában elfogadhatatlan beavatkozás az intim szférájába, az idősen, betegen se kérjen semmit olyan emberektől, akik adófizető, a társadalmat fenntartani képes gyermekeket neveltek fel tisztességben, szeretetben!

STEFKA ISTVÁN – HUTH GERGELY – PestiSrácok.hu

Idén nyáron egy kicsit szkeptikusan kérdeztünk vissza, amikor a népvándorlás valódi okait feszegetve összeesküvésszerű magyarázatot adott, kitérve a nagyhatalmak játszmáira és a terrorveszélyre, amely a „rettegés korszakát hozhatja el”. □ Azóta szinte minden szava beigazolódott. Tudja esetleg emelni is a tétet?

Ha ironikus akarnék lenni, azt mondanám, hogy már semmi sem a régi, hiszen már egy rendes összeesküvés-elméletet sem lehet felvázolni, mert annak az lenne a sava-borsa, mint egy jó kriminek, hogy a végén kiderül: ki a gyilkos. Itt azonban hiába keressük a tettet, mivel jó néhány egymástól látszólag különálló érdek mozgatja a dolgokat. Vegyük például a német kormányt! Az egyik oldalon megpróbálnak megfelelni a német ipar munkaerő szükségleteinek. A Daimler-konzern elnöke nemrég világossá is tette: a gazdasági növekedés fenntartásához szükségük van a migránsokra, hogy valahogy ellensúlyozzák az ország demográfiai katasztrófájának következményeit. Persze a migráció társadalmi költségeit nem a nagyipar fizeti majd meg, így nekik az is megfelelő, ha a bevándorlók tíz százaléka képes munkát vállalni. A többit majd eltartják az adófizetők. És itt jön a csavar: a migráns tömeg nem csak olcsó munkaerő, hanem egyben a kormányzás közeléből mindenütt kiszoruló baloldal számára a

túlélést jelentő szavazóbázis is. A baloldal lételeme ugyanis a permanens felszabadítás. Mindig újabb és újabb tömegeket, csoportokat szuggerálnak bele az elnyomotti, pária státusba, hogy ismét kialakíthassák a „felszabadítás” lehetőségét. Nem szeretném a muszlim hitű migránsokat megsérteni, de a felszabadítható tömeget tekintve a baloldal szemében nincs különbség köztük és mondjuk a transzneműek között.

Irtóatosan farizeusnak tűnik a világ meghatározó hatalmainak úgymond közös erőfeszítése a szíriai, közel-keleti békéért. Van rá reális esély, hogy ebből a sokféle érdekből egyszer valóban a migránshullámot megállítani képes egység és stabilitás legyen?

Ne lépünk tovább az előző felvetésen, hiszen a baloldal és a német ipar mellett a migrációt sokan mások is inspirálják! Ott van az Iszlám Állam, amelynek elemi érdeke, hogy még sokáig exportálhassa terroristáit Európába, ott van Törökország, amely most kedvére támaszthat feltételeket a világnak, ott van maga Görögország, amely – úgy érezheti – páratlan zsarolási pozícióba jutott, hogy ne kelljen végrehajtania a megszorító intézkedéseket. Se szeri, se száma tehát a potenciális elkövetőknek, így csak azt látjuk, hogy a világ kifordult önmagából, és a felelős poszton lévő emberek teljesen elvesztették a józan eszüket. Annyiban persze kapcsolódik mindez a második kérdéshez, hogy mindez nem jött volna létre, ha nem bombáznak szét kétségkívül nem túl elegáns, de működőképes államokat. Tehát mindez nem jött volna létre, ha érvényesül a hagyományos világpolitika legfontosabb alapja, a satus quo fenntartása, és a Nyugat nem bonyolódik kalandor akciókba, hogy a gyilkos rezsimek helyén még több áldozatot követelő káoszt hozzon a felszabadítottakra. Mindazonáltal nem hinném, hogy túl sok fejfájást okoz az Egyesült Államoknak a tény, hogy Európa már rég volt ilyen gyenge. Alig lábalt ki a világgazdasági válságból, amelyet nota bene megint csak az USA zúdított a nyakunkba, és már itt is van a másik megoldhatatlan válság, a népvándorlás. Mindez Káin és Ábel történetével kezdődött...

Ferenc pápa a népvándorlás okairól azt mondta, hogy ez már a harmadik világháború. Ön is így látja?

Mintha a második világháború le nem játszott küzdelmei folytatódnának. Hiába hitték sokan, hogy 1989 után, amikor az USA legyűrte a Szovjetuniót, beköszönt a liberális világbeke, azaz a Pax Americana, nem ez történt. Újabb és újabb ellenségekre, konfliktusokra és műbalhékra van szükség ahhoz, hogy a hadigépezet mozgásban tudjon maradni. A világ, a teljes hidegháborút is ideértve, sosem volt ekkora bizonytalanságban. A hidegháborúban legalább világosak voltak a frontvonalak, de most azt sem tudjuk, ki kivel van! Meg tudja mondani bárki is, hogy az Iszlám Állam elleni hadjáratban melyik félnek pontosan mi a célja? Ebben a sakkjátszmában Közép-Európa országai a gyalog szerepét töltik be, bár szerencsés, hogy végre elkezdik felismerni a saját érdekeiket. Mindez Káin és Ábel történetével kezdődött, s mindig az tölti be Káin szerepét, akinél a legnagyobb hatalom van. Mert még nagyobb hatalmat akar. 2001. szeptember 11-e után minden épeszű ember látta, hogy a dolgok nem mehetnek tovább úgy, ahogy addig folytak; hogy meg kell próbálnunk azokat a veszélyeket beazonosítani, amelyek az emberiség, a gyermekeink, unokáink pusztaságát fenyegetik. A terror és a migrációs válság árnyékában szinte elsikkadó párizsi klímacsúcs fontos jelzés volt, hogy meg kéne próbálni egy másfajta gazdasági és politikai világrendet felépíteni. Nem pedig új ellenségeket keresni ott,

ahol 1945-ben, vagy 1989-ben már lezártak egy-egy konfliktust.

Ha jól sejtjük, Ön szerint az igazi vétkest az Atlanti-óceán túlpartján kell keresni...

Magyar politikusként, döntéshozóként apránként, de annál jobban meglepődve szembesültem avval, hogy az Egyesült Államoknak szüksége van első számú közellenségre. Mivel a Szovjetunió összeomlott, az ellenséget máshol kellett megtalálni. Volt idő, amikor az orosz ajkú szervezett alvilág – például Szemjon Mogiljevics – ellen kellett az USA oldalán mindenkinek küzdenie. Aztán jött egy hatásosabb főgonosz, Oszama Bin Laden személyében, majd némi zavar után ismét Oroszország képében sikerült a birodalmat összetartó közös ellenséget azonosítani, kiprovokálva egy elhúzódó konfliktust Ukrajnában, ami – mintegy mellékesen – meg is osztja Európát. Aztán arc nélküli főellenségként megjelent a korrupció démona, ami az USA nemzetbiztonságát Alaszkától Patagóniáig, Grönlandtól az Antarktiszig mindenütt fenyegeti...

A hülyét a templomban is megverik

Apropó, mit érzett, amikor nemrég Colleen Bell nagyövet asszony azt tanácsolta Önöknek, hogy vegyenek példát Romániáról a korrupcióellenes küzdelemben?

Nem tudtam, sírjak-e vagy nevessek, hiszen mindezt egy olyan nagykövet mondta, aki kampánypénz gyűjtő politikai szolgálatainak béreként kapta ezt a kellemes magyarországi kiküldetést. Szóval hagyjuk a gyermekmeséket! A nemzetközi politikai diskurzus színvonala olyan mélyre süllyedt, hogy az embernek alig van kedve, akár egy amerikai nagykövet kijelentéseire is reagálni. De hibának tartanám, ha túl sokat moralizálnánk az amerikai politika elvtelenségén, mert van neki elvi alapja: az amerikai kormány mögött álló üzleti érdekek könyörtelen képviselője. Az európai politikáról pedig egy finn népi bölcsesség jut eszembe: a hülyét a templomban is megverik.

A Fidesz-kongresszuson elmondott szavai nyomán valóságos genderlázadás tört ki a baloldali-liberális véleményformálók körében. Ön szerint sikeres lehet a próbálkozás, hogy egy újabb „köteles beszédet” varrjanak a nyakába, azt sugallva, hogy ön és a pártja nem tiszteli az egyenjogúságot és beavatkozik mások magánéletébe?

Ha lehetne értelmes vitákat folytatni Magyarországon, akkor nagyon messziről kéne kezdeni az okfejtést, például a közösség és az egyén egymáshoz fűződő viszonyától, a jogok és kötelességek egyensúlyától. Aki – és most nem az önhibájukon kívül gyermeket felnevelni nem tudókra gondolok – nem tesz semmit az új generációk megszületéséért, milyen jupon vár el bármit is közösségtől? Persze valószínűleg nem vár el semmit, mert kizárólag a mában képes gondolkodni, és fel sem merül benne, hogy mi lesz vele 30 év múlva. Már azt a követelést is furcsa hozzáállásnak tartom, hogy senki ne szóljon bele a másik életébe. Hiszen miről szólnak a társadalmi együttélés jogi és – egyre fogyatkozó erejű – erkölcsi szabályai, ha nem arról, hogy a közösség, a társadalom „beleszól” tagjainak életébe. Előírja például, hogy aki motorkerékpárra ül, annak bukósisakot kell viselnie. Aki azt gondolja, hogy a gyermekvállalás fontosságának hangsúlyozása már önmagában elfogadhatatlan beavatkozás az intim szférájába, az idősen, betegesen se kérjen semmit olyan emberektől, akik adófizető, a

társadalmat fenntartani képes gyermekeket neveltek fel tisztességben, szeretetben!

A Fidesz kongresszusán visszatérő elem volt a beszédekben, hogy komoly ellenfél híján egyre inkább előkerülnek a belső viták, feszültségek. Mi kívülről úgy látjuk: az egyik legfontosabb polémiájuk, hogy az őszinte, vagy a profi, de propagandisztikus politizálás visz-e előrébb? Könnyű kitalálni, hogy Ön melyik álláspontot osztja, de azt már annál nehezebb, hogy melyik irányba mozdul el a kormánypárt.

Ez a vita nem köztünk, hanem bennünk zajlik, egyenként mindenkiben. A tömegdemokrácia és a tömegkommunikáció szükségszerű velejárója, hogy rendkívül silány és egyszerű beszédmód alakult ki a közéletben. Tőmondatok, egyszavas üzenetek, amit lehetőség szerint sulykolni is kell. Ez a politikai kommunikáció mai stílusa, amitől elég nehéz függetlenedni.

Az elmúlt 25 évben a kampányokban kipróbálták ezt is, meg azt is. Egyetért vele, hogy akkor arattak győzelmet, amikor nem taktikázták túl az üzeneteket?

Nem gondolom, hogy ha néha kilógok a sorból a magam keresetlen megfogalmazásaival, akkor azzal csak jót teszek a Fidesznek, mint ahogy azt sem gondolom, hogy mindig jó, ha kommunikációs szakemberek tudományos hevülettel kimatekózzák: milyen stílusban kell szólni, hogy megnyerjük a többség támogatását. A két nézet talán nem is áll annyira ellentmondásban, mint ahogy a kérdés sugallja. Az embereket valóságosan érdeklő, vagy még nem érdeklő, de a jövőben az életüket bizonyosan befolyásoló dolgokról kell őszintén beszélni. Úgy, hogy az üzenet mindenkihez eljusson, és az mindenkit állásfoglalásra készítessen. Nem tudunk visszatérni a kilencvenes évek elejének spontán stílusához, hogy „hallgass a szívedre, szavazz a Fideszre!” Ide tartozik, hogy ha az őszinteséget kérik számon rajtunk, azt nem lehet úgy tenni, hogy a felelősségi körből a politikai kommunikáció feltételrendszerét meghatározó véleményformálók és megmondó emberek táborát kifelejtjük!

Presszió és velőtrázóan cinikus képmutatás

A kormány a népességfogyás ellen küzdve minden eddiginél nagyobb lehetőséghez juttatja a legalább három gyermeket vállaló családokat. A nyugati világnak, és benne a multicégeknek ez valamiért nagyon nincs az ínyére. Akár az Ön, vagy a Kovács Ákos előadóművész elleni hecckampányt nézve is felvetődik a kérdés, véget ér-e valaha a magyar belpolitikát érő példa nélküli presszió?

Sajnos – ismét csak némi iróniával – azt kell mondanom, hogy nem példátlan a beavatkozás, hanem évszázadok óta folyamatos. Ami példátlan, az a velőtrázóan cinikus képmutatás. Orwellt idézve, kialakult egy „újbeszél” nyelv. Amiben a szabadság rabság, a tolerancia mérhetetlen intolerancia, a demokrácia egy nagyon is szűk kisebbség kifinomult manipulációja, az egyenjogúság pedig azt jelenti, hogy a nagyobb befolyású országok lediktálhatják a „közös értékeket”, megmondhatják, hogy melyik önkényuralmat kell elítélni és melyiket relativizálni, satöbbi. Az egész pedig úgy kell elviselni, hogy közben ostobának tettetjük magunkat. Utoljára a nyolcvanas évek közepén volt a közérzetem ennyire rossz. Az ember néha azt érzi, hogy nincs is remény, mert benne ülünk egy olyan csónakban, ahol körülöttünk mindenki idióta,

vagy legalábbis annak tetteti magát. Hiába kiabálunk, ordítózunk, hogy talán nem össze-vissza kéne az evezőkkel csapkodni, hanem egy irányba húzni, s talán abba az irányba kéne haladni, ahol a part látszik és nem az ellenkezőbe, úgy tűnik, ez senkit nem érdekel.

A kommunisták nem hisznek az örökkévalóságban

Azért csak van derűsebb opció is! Nem sikerülhet megtalálni a csónakban a kapitányt?

Egyszer egy lengyel szerzetes – még a hadiállapot idején, 1987-ben – arra a kérdésemre: vajon Jaruzelsky miért döntött úgy, hogy beengedi az országba a lengyel pápát, hogy a milliós tömegek előtt misézessen, óriási lelki-erkölcsi erőt adva nekik az ellenálláshoz, azt válaszolta: „tudja, a kommunisták nem hisznek az örökkévalóságban”. Az Európa és a világ sorsát meghatározó politikusok nagy része – úgy tűnik – e tekintetben nem különb náluk. Ők sem hisznek az örökkévalóságban. Akik hisznek benne, azoknak iránytűjük és Kapitányuk is van – az a kérdés, teszik-e a dolgukat?

Fotók: Horváth Péter Gyula/PS

<http://pestisracok.hu/kover-laszlo-a-baloldal-leteleme-a-permanens-felszabaditas/>